

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

A hulló falevél.

Különös, bánatos érzés járja át szívünket, ha szemléljük a falevelek hullását. Mindenféle gondolataink támadnak, mert önkéntelenül is a múltba tekintünk. Nem mindig voltak ezek a fák olyan kopaszok, a lehulló levelek pedig nem mindig ilyen sárgák. Alig néhány hónap előtt szép zöld lombozatban pompáztak fáink és felüdültünk, ha rájuk tekintettünk, ha alattuk megpihentünk. És azok a levelek, melyek a legnagyobb viharban is megtudtak maradni a magasban, helyükön, most a légkisebb szellő fuvallatára a sárba hullanak.

Igen, megindító látvány a hulló falevél. Visszavezeti gondolatainkat a múltba, majd pedig a jövőbe ízi azokat. Egyszer ifjúságunk szépsége, ereje, reménysége, máskor vénségünk sivársága, tehetetlensége, reménytelensége áll lelki szemünk előtt. Hamar bizonyossá lesz előttünk, hogy akármilyen erősek, gazdagok, magasok is vagyunk, mégis hamar eljő az idő, amikor erőnk elfogy, gazdagságunknak vége és a polcra melyre emelkedtünk lehullunk. Ezt mondja nekünk a hulló falevél.

Amint így a megkopaszodott fák alatt elmélkedünk, tekintetünk felfelé emelkedik. A fák csupasz ágai már nem zárják el tekintetünket és az mind magasabba, egész a kék égig emelkedik. Egy darabig nézzük, nézzük az eget és amint nézzük lassankint melegegdeni kezd szívünk. Abból az édes kék színből csodálatos sugarak áradnak szívünkbe. Keblünk dagadni kezd. Elvesztett erőnk ismét visszatér. . . Te, aki a hulló falevelelről elmélkedve azt hitted, hogy magad is követni fogod azokat, a csupasz ágokon át felfelé tekintvén az égre, az édes kék égre, onnan erőt, bizalmat, reményt kaptál.

A hulló falevél tehát elsőbbsen elszomorító látványt nyújt, azonban csakhamar a magasba vezérli gondolatainkat. Miután a lehulló falevél megmondja, hogy te is hamar a legkomolyabb pillanatodat éled, megmondja azt is, hogy te nem enyész el mint ő, hanem lelked Istenhez kívánczol. E kívánság pedig bizonyossággá lesz, ha egy csendes órában Istenhez fordulunk az Ő drága Fia Jézus Krisztus által. A bizonyosság erőt ad. Erőt,

amely az élet változásai és küzdelmei között megtart.

Ilyen késő ősszel, amikor a falevelek lehullottak, ki szoktunk menni szeretteink sírjaihoz. Miért kívánczol lelkiünk épen ilyenkor oda? Mert az egész természet, minden ami körülöttünk történik, azt súgja szívünkbe: vándor, készülj fel te is, mert nemsokára te is szeretteidhez gyűjtetel. Mert valaki súgja lelkiünknek, amögött a szép kék szín mögött nem szomorúság és vigasztalanság, hanem boldog édes élet virul. Lelkiünk ezt kívánja, ezt sejtí, erről bizonyos!

Bizonyos? Igen, bizonyos! Mert ki kétkelne abban, hogy az a fa, amely most oly szomorúan, oly csupaszán áll előttünk, a tavasszal, Isten hívó szózatára nem fog ismét újra pompázni? És nem-e lesz erősebb, nem-e szebb, nem-e gyümölcsözőbb? Így az ember is, ha jól felkészülve tér nyugalomra, egykor Isten hívó szózatára elő fog lépni boldogabban, erősebben, értékesebben!

Mire tanít téged a hulló falevél?

Jöjj el. . .

Jöjj el áldott Üdvözítő,
Szent követe az égnek,
Téged óhaj minden hívő
Fohászkodván Te érted.
Legszebb hajnal, égi fény
Tűnj fel már az ég íván,
Hadd teljék be a várt idő,
Jöjj el áldott Üdvözítő.

Jöjj el áldott Üdvözítő
Szeretnek kútfeje,
Követve ég seregiről
Szállj oh, szállj a földre le.
Légy úr, élet, igazság,
Béke, áldás, boldogság,
Minden jóra lelkesítő,
Jöjj el áldott Üdvözítő.

Jöjj el áldott Üdvözítő,
Istennek szent Báránya,
Irgalommal bővelkedő,
Váltságunk drága ára.
Kétely és bűn éjjelét
Égi fényed űzze szét.
Földdel eget egyesítő,
Jöjj el áldott Üdvözítő.

Jöjj el áldott Üdvözítő,
Istennek nagy ereje,
E világot ujja szülő,
Regyelemnek szent jele.
Keress fel hajlékodat.
Vár a szívünk, befogad,
Óhajt, eped bűnös, hívő,
Jöjj el áldott Üdvözítő.

Rádár Imre.

Apróságok Wesley életéből.

Az adósok tornyában. Erre tovább ment, a boldog anya áldásaival elhalmozva. Ama kérdésére, hogy hol tudná elhelyezni pénzét a legjobban, Burton úr azt válaszolta, hogy az adósok tornyában. Elmentek ide és a portást megkérték, hogy vezesse őket a leginségesebbhez. Erre az azt felelte, hogy a szegények után itt nem messzire kell járni. Mikor az első csoport közé jutottak, egy szegény ember, aki éppen burgonya héjat evett, ragadta meg figyelmüket. A kérdésekre azt válaszolta, hogy már néhány hónap óta van e helyzetben és hogy semmi reménye sincs arra, hogy kiszabaduljon. Adóssága fél guineára rugott; ezért volt elzárva. Wesley átadta neki a fél guineát, amit az a legnagyobb hálával fogadott és erre kiszabadult. Elmentében így szólt a megváltott ember Wesleyhez: „Oh Uram, miután szegényeken kíván segíteni, szíveskedjék a lépcsőkön felfáradni, ha még nincs későn.“

„Azonnal felsiettek és olyasmit pillantottak meg ami a legnagyobb részvétre indította szívüket. Egy alacsony széken egy férfi ült a hátával feléjük fordulva. Már teljes esontváz volt, mert valóban nem volt már csak csont és bőr. Fejét kezére támasztotta és tekintete a szoba másik sarka felé volt irányítva, ahol egy asszony a sorvadás utolsó stádiumában feküdt és mellette egy holt gyermek hevert. Wesley úr azonnal orvosért küldött, de a szegény asszony számára már nem volt segítség. Néhány óra múlva meghalt, mint az orvos mondotta, éhség következtében. „Gondolhatja“, mondá Culy úr, „hogy ily nyomorral szemben a nyolc guinea, nem volt sok pénz. Semmiféle költséget nem kíméltek, hogy a visszamaradt szenvedőt megmentésék. Ereje azonban annyira elfogyott, hogy hetek kellett hozzá, mire elbeszélhető sorát. Elbeszélése szerint tekintélyes kereskedő volt és egy szép hajadont vett el feleségül, akit nagyon szeretett. Egy ideig boldogan éltek együtt, míg egyszer egy szerencsétlen vállalkozással elvesztette egész vagyonát és főnkre ment. Amint megtudta, hogy mindenét elvesztette, összehívta hite-

lezőit, közölte velük helyzetét és megmutatta nekik könyveit, melyek a legnagyobb rendben voltak. Mindnyájan készen voltak a kiegyezésre, csupán az ügyvéd nem, aki pedig állását a kereskedőnek köszönhette. Az összeg melyet követelt 250 fontot tett ki és ezért védenéjét börtönbe vettette. Hiába kísérelték meg barátai, az ügyvédet részvétre indítani; hajthatatlan maradt és így jutott a kereskedő az adósok tornyába, hová neje sírva követte. Miután jó képzettsége volt, egy ideig rajzolásal keresett és így gondoskodott férjéről és magáról is. Betudtak úgy rendezkedni, hogy fogságukban legalább volt egy szükségfillérjük. A betegség azonban csakhamar meggátolta abban, hogy magáról és szeretteiről gondoskodjék. Kényszerülve voltak ruhájukat elzálogosítani és így egyszerre az éhínségnek voltak kiszolgáltatva.

„Wesley éppen a legborzasztóbb helyzetben találta őket. A gyermek meg volt halva és az anya követte azt. — Mikor Wesley e rettenetes dolgokról meggyőződött a hitelezőkhöz sietett és közölte velük azt, amit látott. Ezek magukon kívül voltak, annyira megindította őket e csodálatos eset. Már régen nem hallottak semmit a kereskedőről, úgy hogy azt hitték, hogy vagy meghalt, vagy elhagyta a várost. Ezen felül elment Wesley az ügyvédhez is és neki is elmondta a borzasztó esetet. De ez sem indította meg a köszívű embert és kijelentette, hogy míg csak az utolsó fillért ki nem fizeti, nem hagyhatja el az adósok tornyát. Wesley újra felkeresett néhány hitelezőt és elbeszélte nekik a borzasztó szükségét, akik erre elhatározták, hogy összeadják az összeget és kimentik a kereskedőt. Egyesek 100 fontot, mások kettőt, némelyek pedig 300 fontot adtak. Így több pénze lett, mint amennyire szüksége volt. Most már a kereskedő ügye jobbra fordult; Isten annyira megáldotta munkáját, hogy két év után újra összehívhatta hitelezőit és visszaszolgáltatta nekik ama összeget, melyet oly nemesszívúsággal neki adtak. Üzlete annyira felvirágzott, hogy nemsokára valamennyi hitelezőjét kielégíthette és utóbb még szép vagyona is tett szert. Korábbi szenvedései oly mély benyomást tettek rá, hogy egy alapítványt tett kis kereskedők javára, hogy azok a szükségükben segélyben részesülhessenek és oly borzasztó sorstól megóvassanak. Az első, aki ily módon segélyben részesült általa, az ő egykori kegyetlen ügyvédje volt.“ — Így keletkezett abból az összegből, melyet Wesley mellszobrának kapott, az igazi felebaráti szeretet gyönyörű mintaképe.

Beszélik, hogy mikor Shelbourne Lordja e csodálatos történetet meghallotta, a Wes-

lejről alkotott véleményét megváltóztatta és azonnal egy tucatot rendelt meg mellszobrából, hogy ezekkel kastélyát ékesítse.

Önmehtagatásban kell Krisztust követnünk.

Igy szól az Úr: Fiam, amennyire el tudsz távozni magadtól, annyira közeleghetsz én hozzám. Aminthogy belső békességet szerez ha semmi külső dolgot nem kívánsz: azonképen Istenhez kapcsolhatod, ha magadtól belsőleg elválsz. Azt akarom, hogy megtanuld magadat tökéletesen az én akaratomra hagyni, ellenkezés és zugolódás nélkül. Kövess engemet: én vagyok az út, az igazság és az élet. Ut nélkül nem járhatni, igazság nélkül tudomány nem lehet, élet nélkül nem élni. Én vagyok az út, melyet követned kell; az igazság, melynek hinned kell; az élet, melyet reménylened kell. Én örökké ép út vagyok, csalatkozhatatlan igazság vagyok. Ingyenes út, felső igazság vagyok, igaz élet, boldog élet, kezdet nélkül való élet vagyok. Ha az én utamon maradsz, megismered az igazságot és az igazság megszabadít téged és örök életed lesz.

Ha életre akarsz jutni, tartsd meg a parancsolatokat. Ha igazságot akarsz tudni, higgy nekem. Ha tökéletes akarsz lenni, adj el mindeneket. Ha az én tanítványaim közé akarsz számláltatni, tagadd meg magadat. Ha örök életet akarsz bírni, úgy a jelenvalót meg kell vetned. Ha mennyországban felmagasztaltatni kívánczol, úgy alázd meg magad e világon. Ha velem akarsz uralkodni, úgy viseld velem együtt a keresztet. Mert csak a keresztnak igaz szolgálói találják meg a boldogságnak és igaz világosságnak útját.

A szolga: Uram Jézus, mivel szoros a te utad és a világ előtt gyalázatos, adjad, hogy e világot megútván, téged kövessék. Mert nem nagyobb a szolga az ő uránál, a tanítvány sem feljebbvaló mesterénél. Gyakorolja magát a te szolgád a te utadon, mert ebben van az én üdvösségem és igaz szentségem. Valamit ezen kívül olvasok vagy hallok, engem meg nem könnyebbit, sem tökéletesen meg nem vigasztad.

Az Úr: Fiam mivelhogy ezt olvastad és tudod, boldog leszel, ha ezt cselekeded. Akinél az én parancsolataim vannak és azokat megtartja, az az aki engem szeret és én is szeretem őt és megjelentem magamat neki; és velem együtt fog ülni az én Atyám országában.

A szolga: Uram Jézus Krisztus, amint mondád és ígéréd, úgy cselekedjél és add hogy ezekre legyenek méltó. Felvettem, felvet-

tem kezemből a keresztet, elviselem, a halálomig viselem azt, amint reám adtad. Bizony az igaz ember élete kereszt, de a paradicsomba vezet. Elkezdted, nem szabad visszatérni, nem szabad elhagyni.

No tehát, édes atyámia, menjünk tovább együtt; velünk lesz Jézus. Jézusért vettük fel ezt a keresztet, Jézusért végig viseljük. Segítőnk lesz Ő, ki vezetünk és előttünkjárunk. Ime előttünk megy a mi királyunk, aki harcol érettünk. Menjünk utána emberül, ne féljen senki és ne rettegjen; legyünk mindnyájan készek ebben a harcban életünket hagyni; meg ne gyalázzuk dicsőséges hírünket, elfutván a keresztnek zászlója alól. Kempis Tamás.

A munkából.

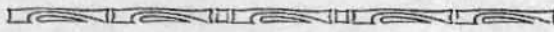
A különböző gyülekezeteinkben mostanában tartjuk meg az aratási hálaünnepeinket. Tizenkor szépen felszokták díszíteni testvéreink a szószerket. Nevezetesen előtte helyeznek el mindenféle gyümölcsöt és a különböző termésből is egy keveset. Található itt búza és zab, tök és káposzta, alma és körte, kukorica meg krumpli. De mindez oly szépen és izlésesen van elrendezve, hogy a belépő azonnal észreveszi a nap jelentőségét és a hívők érzelmét. Azzal ugyanis, hogy az Úr házába hozzuk e dolgokat, meg akarjuk mondani mindenkinek, hogy az Úrnak kezéből vettük mindezeket és hogy az Úrnak akarjuk megköszönni az Ő áldásait. Boldog az az ember, aki ezt tudja és cselekszi!

Ez alkalommal az Úr asztalához is járunk újra megkötvén ama szent szövetséget, melyet az Úrral és egymással megkötöttünk. Valahányszor ezt cselekedünk megemlékezünk arról, hogy ami életünket és boldogságunkat az Úr Jézus vére által szerzte meg nekünk. És így tudatában vagyunk annak, hogy mi is életünket tartozunk feláldozni Neki, Üdvözítőnek.

A háború még mindig újabb és újabb intézkedéseket kíván meg. Miután a fiatalabb katonakötelesek és az öreg katonák már mindnyájan bevonultak, most az idősebb népfelkelők kerülnek sorra, akik katonai szolgálatot sohasem teljesítettek. Ez már a szokottnál nagyobbönfeláldozásba fog kerülni. Azonban a hazának joga van a legnagyobbönfeláldozást kívánni polgáraitól. Így senki sem riadjon vissza, hanem bátran és szeretettel tegyen kötelességének eleget. Különösen pedig a hívők, akik a harchoz szokva vannak, induljanak bátran és lelkesen a nemzeti színű zászlók alá.

Azonban azok, akik itthon vannak és

maradnak, ne feledjék el, hogy az ő kötelességük szüntelen fohászolni azokért, akik értük harcolnak nagy önfeláldozások közepe. Az Isten, aki e nehéz megpróbáltatásokat reánk mérte, meghallgatja az őszinte szívből fakadó imádságot. Isten áldja meg szeretett hazánkat, királyunkat és segítse hadviselő testvéreinket mielőbb döntő diadalra!

Egy adomány.

Egy gyermekről szól ez az elbeszélés, aki midőn édes anyja neki a Szentírásból felolvasott és eme szavakhoz ért: „A rókáknak van barlangjuk és az égi madaraknak fészkek; de az ember Fiának nincs hová fejét lehajtania,” elkezdett sírni. Anyjának, aki nála sirásának oka felől gyengéden tudakozódott, egyideig felelni sem birt. Végre, úgy ahogy birta, zokogva, így szólt: „Anyám, ha én ott lettem volna, minden bizonnyal odaadtam volna neki vánkusomat.” — Éz a fiúcska ugyan nagyon őszinte és jószívű volt, de ő is, meg a többi fiúk és leányok is, a drága Üdvözítőjüknek sokkal többet adhatnak, mint vánkusukat. „Fiam, (leányom) add nekem szivedet” (Példabesz. 23, 26.), így kér Ö minden fiatal és idős olvasót is. Nem-e akarnál hallgatni az Ő kedves szózatára: „Én az engem szeretőket szeretem és akik engem szorgalmasan keresnek megtalálnak?” (Példabesz. 8, 17.). Gondolj rá, hogy Jézus azért jött a világba, hogy téged megmenten, hogy éretted halt meg a keresztfán, éretted támadt fel és szállt fel a mennyekbe; hogy együtt lehessünk egykor Vele az örök boldogságban. Nem kívánczol-e Őhöz?

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapesten, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.
VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.
Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.
Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órákor.
Cservenka: Kéthetenként.
Csurog, Szék-utca 1211.: Vasárnap d. u. 3 és csütörtök este 1/2 8 órákor.
Kishegyes: Időnkint.
Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.
Kiskörös: Időnkint.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház” k. f. szöve. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megyé.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbázon.

Váltóztasd meg nevedet vagy javulj meg.

Egy jellemtelen ifjú egyszer Nagy Sándor jelenlétében azzal dicsekedett, hogy ugyanúgy hívják, mint uralkodóját. „Hát akkor váltóztasd meg nevedet” mondá a fejedelem izgatottan. „Váltóztasd meg nevedet vagy javulj meg. Ne gyalázd meg uralkodód nevét azzal, hogy egy gonosz fiú viselkedésével hozod kapcsolatba.”

Sokan azok közül, akik magukat keresztényeknek mondják és nevüket még sokkal nagyobb személyiségtől nyerték, mint a legnagyobb fejedelem, megérdemlik ugyan ezt a rendentesítést. Sokkal jobb, ha nem nevezzük magunkat keresztényeknek, mintha e szent nevet bünső életünkkel meggyalázzuk. A pusztá név, igazi jámborság nélkül, viselőjének semmi hasznát sem hoz. Ellenben, ha olyanok, akikért az Úr Jézus, az Ő drága vérént kiontotta, megtévesztetnek a hamis zászlótól, akkor mérhetetlen károkat okozhat a méltatlanul viselt név.

Öt végzetes lépcső.

Egy gyilkost borzasztó cselekedetért halálra ítélték. Néhány nappal halála előtt a börtön falára bitófát rajzolt, melyhez öt lépcső vezetett. Ezekre a következő felírásokat jegyezte:

Az első lépcsőre ezt írta: A szülők iránti engedetlenség.

A másodikra ezt: A vasárnap megszenteltetés.

A harmadikra ezt: Henyélés és iszákoság.

A negyedikre ezt: Gyilkosság.

Az ötödiken állt a bitófa.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Szerda este 8 órákor.

Nagyszékely: Időnkint.

Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/2 8 órákor.

Ósódé: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9, d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/2 8 órákor.

Tizsaklámánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5. Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Kit hallgasson meg Isten?

Ez egyike a legérdekesebb kérdéseknek napjainkban. Egy egész sereg különböző nemzet áll egymással szemben. Egyik szeretné legyőzni a másikat. Az egyik is, a másik is imádkozik és mindegyik azt várja, hogy őt hallgassa meg az Isten. Voltak már olyanok, akik ezt gúnytárgyává tették, de eddig még nem igen hallottam komoly véleményt, amely kielégíthetné az embert. Valahogy csak mégis áll a dolog. Isten semmi esetre sem fog könnyen viseltetni e világot megingató események iránt.

A dolog lényegét megvilágítja Lincolnak egy kijelentése. Egyszer egy fontos kérdésben hozták fordultak ilyen formán: „Mit gondolsz, Isten a mi pártunkon van?” Ő nyugodtan válaszolt: „A fő dolog, hogy tudjam, hogy mi Isten pártján vagyunk”.

Az emberek sokszor olyan kérdéseken török a fejüket, amelyek nem is tartoznak rájuk. Azt pedig, ami kötelességük volna, azt elhanyagolják. Így a mai nehéz időkben is. Az nem tartozik ránk, hogy Isten hogyan fog dönteni. Vagy pláne, hogy jutunk mi emberek ahhoz, hogy Istenről feltegyük, hogy Ő zavarban lehetne e nagy zűr-zavarban? Isten dolgait mi bízzuk Istenre, de annál lelkiismeretesebben végezzük el a mi teendőinket!

Elsősorban tehát tekintsünk saját szívünkbe és kérdezzük meg, hogy hová iparkodik az. Oly komoly időket élünk, hogy senki sem tudja, mit hoz a holnapi nap, azért itt az ideje, hogy végre egyszer magunkba szálljunk. Ezt az idők, melyek reánk jöttek, maguk mondják. Miért ne hallgatnánk e komoly hangra?

Ha okosak vagyunk és felhasználjuk javunkra a kínálkozó alkalmat, úgy sok mindenféle táru szemünk elé, amiről eddig nem igen volt sejtelmünk. Apró-cseprő dolgok összevéve, mint egy óriási hegy fognak szemünkbe ötlelni. Ezt eddig nem is tudtuk, hogy nem olyan egyszerű az Istenhez jutás, hogy nem olyan egyszerű az imádkozás, hogy nem olyan egyszerű minden dolgainkat Istenre hagyni! Most, hogy a komoly idők csendeségre intenek, most látjuk, hogy eddig nem is annyira Istenhez iparkodtunk, hanem meg voltunk elégedve a látszattal. Nem szereztünk

magunknak bizonyosságot arról, hogy Isten meghallgat-e minket, vagy sem. Egészen feleslegesen intéztük eme mi legfontosabb lelki dolgainkat! Ma, hogy a komoly idők, a lelki kérdéseket előtérbe szorítják, csak most látjuk ezer mulasztásainkat.

Mint mikor a kereskedő rendezti ügyeit, úgy kell nekünk is eljárni. Vegyünk fel mindent egy leltárba. Számoljuk elő cselekedeteinket. Mérlegeljük szándékainkat. Ne fedjük el mulasztásainkat. Így és csakis így jövünk tisztába helyzetünkkel. És csak ez szereshet e komoly időkben oly nyugalmat benyújtani, hogy helyünkön meg maradhatunk továbbra is. Mennyi sok életet lehetne így megtartani a romlástól és mennyi sok életet lehetne így még megmenteni a biztos veszedelemtől. Ugyanis sokszor a helyzet nem ismerése okozza azt, hogy valakin képtelenség segíteni. Maga nem ismeri állapotát és így mások sem. Ha idején megvizsgálta volna azt, hogy bármily súlyosnak találhatta volna azt, mert segítségre soha sincs késő, hacsak még idejében bekövetkezik.

Ma tehát *magaddal* törődj elsősorban. Hol vagy? Kinek pártján? Isten dolgait végezed-e? Ha tisztában magaddal nem vagy, úgy kérlek, hallgass a komoly, idők intő szavára és jöjj tisztába állapotoddal! Ha pedig tudod, hogy Istennel élsz, úgy nyugodt lehetsz Isten a te pártodon van és nem fog nehezebbre esni, még a legnagyobb zűr-zavarban téged megtartani és ügyét diadalra vinni!

Forr a világ . . .

Forr a világ, mint a tűzkatlan,
Lángját fel, a magasba csapja,
S míg ott fényt áraszt, nagy sötétben
Borít be lenn mindent iszapja,
. . . Az észme küzd, — s felebb, felebb tör,
De visszarántja a salak . . .
Mint hangyaboly, a morzsalékon
Tusáz az ember itt alatt.

Ember, te nagy! — te szellemeddel
Ki felmagasúlsz, mint a pálma!
Mi törpe vagy, — kötözve gyáván
Silány önzésed szolgálja!

Mi átok űz, hogy bolygva bolygasz
Évezrek óta áttalan, —
S pályád, hol elcsap, messze téren,
Vér és könnytől jelölve van?

... Mi átok űz, hogy nem találd
Vezérnyomod, vezérösvényed;
S egymásra fõrsz a rengetegben,
Utad hol a bozótba téved! —
S ha mosolyg a múlt kódéből
Vezérül egy-egy csillagod:
Önnön kezdeddel oltva fényét,
Jövõdet is meggyilkolod?! . . .

... Világosságnak Lelke, szállj le!
Szeretet béke van Tenálad!
Hints fényt a gyarló porkebelre,
Ne vessen az több szennyet, — árnyat!
Régóta küzd, — vív már az eszme . . .
Huljon le már iszap — salak!
S a földön is, miként az égen
Fény és derü mosolygjanak!

Illyés Bálint.

Püspöki üdvözet.

Magyarországi tagjainknak.

Eme nehéz idõkben lélekben sokszor veletek vagyok. Imáim felszállnak érettetek a kegyelem trónjához.

Férjeitek, apáitok, fiaitok és testvéreitek kinn vannak a harcmezõn. Közéletekben dül a háború. Magatok körül látjátok a háború következményeit, szenvedést, szükséget és könnyeket. Szeretteitekért és jövõlõkért sokszor szorongató gondok akarják befürkészni magukat szívetekbe.

Mily jó, hogy ilyenkor a mi remény-ségünket az Úrba helyezhetjük. Benne megbízhatunk, Ő nem fog elfelejteni sem el nem hagyni bennünket.

Egyesüljünk hát könyörgéseinkben és a jócselekedetekben. Mint Istennek gyermekei épen a szomorúságban kell hogy dicsoítsuk a mi Urunkat és Megváltónkat türelem és szelídség, hit, szeretet és remény-ség, nyugalom és erõ által.

Bárcsak a népháború, eme külsõ itélet bennünket Isten, a mi Urunk előtt való megalázkodásra bírja. És vajha ama mély barázdákból, melyeket a halál és pusztulás az emberi lélekbe húz, örökkévaló gyümölcsök is teremnének. Adja az emberiség történelmének nagy intézője, hogy mielőbb tartós béke következzen és töltse be a ti szíveiteket a háború zajában is Istennek békeessége, amely minden értelmet felülhalad.

Legyen az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme veletek: Az én szeretetemet legyen mindnyájatokkal a Krisztus Jézusban (1. kor. 16, 23. 24.).

Testvéri üdvözzlettel
John L. Nuelsen.

Apróságok Wesley életébõl.

20. Egy hagyaték felhasználásáról. Wesley barátai közé egy elõkelõ szenvedõ úrhölgy is tartozott, névszerint Leytonstone-i Lewen kisasszony. Ennek Wesley látogatásai minden tekintetben igen jót tettek, úgy hogy a hölgy atyja egyszer így szólt Wesleyhez: „Kegyed több jót tett velem, mint valamennyi orvosai együttvéve.“ E hölgynek igen jó tulajdonságai voltak és igen kegyesszívü volt. Emellett földi kincsekben is felette gazdag volt.

Wesley még elõrehaladott korában is, mikor már 60—70 éves volt, nagy elõszere-tettel lóháton tette meg utazásait. 1765 december havában lova elesett és megsértette õt erõsen. Ez az úrhölgy ajándékozott neki egy fogatot két lóval és ezer fontot (25.000 kor.) hagyott reá. Hopper Kristóf értesítette Wesleyt a hagyatékáról és megjegyzé, hogy az összeg egy részét vagy az egészet a newcastlei árvaháznak adhatja, mint Whitefield is egy hasonló esetben tette. Wesley erre ezt írta Hopper úrnak: „Whitefield úr az õ megismerése szerint cselekedett, de nekem nem szabad aszerint cselekednem, mert én nem mások mértéke szerint vagyok Isten szolgája a szegények között.“

Egy év múlva megkapta Wesley a hagyatékot; ahelyett hogy megtartotta volna, minden egyes fontot a szegények között szétosztott és így sok szívet boldogított. Jótékony-sága határt nem ismert, kivéve az üres zsebekét.

Oliver Tamás mondta: „Százán és ezren fordulnak Wesleyhez, könyörögve segítségért, amíg csak az utolsó shilling is el nem fogyott. Errõl bizonyosságot tesz közvetlen környezete.“

Növérének, Hallné asszonynak, aki hozzá segítségért fordult, ezt írta: „Te elfelejtetted, hogy pénz sohasem marad nálam, ez égetne engem, ha megtartanám. Kiadom minél elõbb, nehogy megszeressem. Azért Londonban kellett volna szólnod errõl, mielőtt Lewen kisasszony pénze el volt ajándékozva.“

21. Wesleynek a betegek iránti részvéte. 1776-ban egy szegény leány jött Bristolba és egy kis tejet koldult. Az egész megjelenésében volt valami vonzó, arcvonásai nemese-k voltak, mindenki-re azta benyomást tette, hogy valamely jó családból származott; de tekintete nyugtalan volt és amit csak beszélt és tett azt bizonyította, hogy gyenge elméjü volt. Miután nevét meg nem tudta mondani egyszerűen Lujzának hívták. Nappal az utcákon járt-kelt és éjjel a bozótokban aludt, dacára a jóakaró intelmeknek és óvásoknak.

Néhány év múlva egy Bristol melletti tébolydába került.

Amint hallott róla Wesley, azonnal felkereste. Naplójában 1782 márciusában látogatásáról ezeket írja: „Délután meglátogattam a szegény, vigasztalan Lujzát és egy kis időt eltöltöttem nála. Ily arcot már sok év óta nem láttam. Sápadt és rendetlen és a szenvedés nyomai olvashatók le róla. Haja goromba és kúszált, ruhája pedig csupán egy takaróból áll, melyet maga köré csavart. Arcvonalai kedvesek és műveltek, szeméinek kedves kifejezése van, hangja lágy és kellemes; de a szellemi tehetsége tönkre van téve. Sohasem válaszol egy olyan kérdésre, amely magára vonatkozik, legfeljebb, hogy Lujzának hívják. Nem látszott senkivel sem törődni és sohasem beszélt egy-két szónál többet.

„Nem régen egy úr kétszáz mérföldnyíról jött, hogy utána nézzen. Mikor arcát meglátta, erősen reszketett; minden, amit róla mondott csak annyi, hogy Németországban született és 24 éves. Franciául beszélt, amit azonban a leány nem látszott megérteni; amint azonban németül beszélt, anynyira megindult rajta, hogy hátrafordult és sírni kezdett. — Egy év múlva Wesley újra meglátogatta, de még szomorúbb állapotban találta, mint utolszor. Később egy másik intézetbe vitték, ahol meghalt.

Igy Wesley még éltes korában is, nem csupán szegények, betegek, elhagyatottak és fegyencek iránt volt nagy szeretettel és szíves részvétellel, hanem az elmebajosok iránt is. Már 80 éves volt amikor a megzavarodott Lujzának elsőtétült lelkületébe a boldogító igazság néhány fényes szikráját próbálta bejuttatni.

Látó szemek. ALU 11

„A szem a test világossága“, a lélek tükre, az emberi ábrázat legcsodálatosabbja, legéletteljesebbje, legkifürkészhetetlenebbje. A szem látására azonnal világos lesz előttünk, hogy ezt a tökéletes műszert egy teremő alkotta, aki tisztában volt azzal amit az emberek optikának mondanak, úgy, ahogy senki más. A szem átlátszó és alakja hasonló valamely nagyítóüveg lencséjéhez; fel van szerelve egy szerkezettel, mellyel beállítható különböző távolságra és világosságra. Titkos erő van benne elrejtve. Hallunk emberekről, akik tekintetükkel vadállatokat tudnak szelidíteni, betegségeket elűzni és egy másiknak akarata felett uralkodni és azt irányítani. Szokták mondani: „Egy pár szerető szem zárult be“, ha a halál az élet fonálát elvágta.

Mennyi sokféle szembe pillanthatunk bele az életben: napsugaras, nevető gyermekszemekbe és megzavarodott, elhalványultakba; rövidlátóakba és messzelátóakba; olyanokba, melyeket alakjukra és színükre és környezetükre nézve kétségtelenül szépeknek kell mondanunk, melyek szikráznak és sugároznak vagy nedvesen fénylenek; és másokba, melyekben egy egész világ teli fájdalommal látszik eltemetve lenni, melyeknek könnyörgő, éhes, kolduló tekintetei lelkünk mélyébe vágnak; szemekbe, melyek szenvedélytől titzesek és oly kifejezés nélküliekbe, hüvősekbe, hogy fázva fordulunk el tőlük. Máskor ismét egy egész mennyország béke és öröm tekint reánk egy pár szemből, majd pedig egy ember csendes, nyílt tekintet messze tova pillant e világból az örökkévalóságba.

Mennyire csodálkozna azonban sok szem, ha megkérdezné az ember: „Ugyan láttok-e ti egyáltalán? „Oly magától értetődőnek látszik, hogy jó, egészséges szemmel az ember igazán lát is és mégis számtalan van, aki dacára jó szemének a vaknál is rosszabbul megy az életen keresztül, anélkül, hogy fogalmuk volna róla. „Nem látod az erdőt a fáktól“, vagy „amin meg nem botlasz, azt nem látod meg“ nem csupán légből kapott szólásmódok. Multkor egy igen gazdag hölgnél voltam ápolóban, amikor két szegény leányka jött az ajtó elé kenyér hulladékot kérve. A hölgy elküldte őket azt mondván nekik, hogy nincsen. Másnap ugyanazon időtájt a leánykák újra eljöttek. Én már tudtam, hogy újra elküldik őket. Azonban, miután a szeretet találékony a lépcsőkön lesiettem elébük és kosarukat tőlük elvéve magam siettem a konyhára, hogy kenyér hulladékot kolduljak. A ház úrnője azonban engem is elutasított azzal, hogy épen ma nincsen semmi hulladék. De ime, mi történt, mikor én erre kijelentettem, hogy szívesen lemondok ma este a vacsoráról és azt a szegény éhező gyermekeknek szeretném ajánlani; szégyeltesse magát és ily módon a két éhező gyermek kapott valamit. Örömtől sugárzó arccal indultak hazafelé.

E hölgnének is volt két egészséges, csinos szeme, de ezek nem nagy hasznára voltak, mert nem látott jól rajtuk. Nem látta, hogy mennyi örömet szereshetne a két gyermek szívének, látása által. A jó és helyes látást épen úgy tanulni és gyakorolni kell, mint minden mást. Szokták dicsérni az orvos gyakorlott szemét, amely azonnal észreveszi a baj okát; a vadász éles látását, mellyel az már messziről megtudja különböztetni a különböző állatokat; a festő biztos szemét, amellyel ez helyzetet, alakot és színt felis-

mer; a kereskedő, a háziasszony gyakorlati belátását. Egyikük sem pottyant, mint mester az égből; ők mindnyájan tanulmányozták és gyakorolták azt a tehetségüket, melyet mint adományt nyertek és így lettek esodálatunk tárgyaivá. Minő szemed van neked, kedves olvasó? Magadat látod szemeddel? Látod-e ama sok sebet, melyek mostanában támadnak? A nagy szükségét, melyet neked enyhíteni kell? A sok könnyet, melyet neked kell letörölni? Avagy csak saját testedet látod és azt ápolod csupán? Jaj neked akkor, ha egykor életed gyümölcsét téled számon kéri! Aki mélyen belepillantott Isten szeretetébe, abból ez kivilágít. Nem teszi őt vakká, mások hibáira nézve; ellenkezőleg, élessé lesz látása a bűnt illetőleg, akár önmagában, akár másokban kerül ez elébe. Mindent szeretetben és szeretettel lát. Ilyen ama szem, melyben Isten szeretete tükröződik vissza, mert Isten szeretetébe pillantottak bele. „Ha a te szemed tiszta, az egész tested világos lesz. Ha pedig a te szemed gonosz, a te egész tested sötét lesz. Ha azért a benned levő világosság sötétség: mekkora akkor a sötétség?! Ez egyike ama bibliai mondásoknak, amely a mi rendeltetésünket, mint a világosság gyermekei oly fényesen megvilágítja, hogy szégyelünkre kell magunkat tisztátalan szándékaink végett és arcunkat elrejtve sirhatnánk. Jó, egészséges szemet bírni és amellet mégsem látni, nem jól, nem igazán látni, ez azt hiszem a legszomorúbb ami a világon létezik. Ha Jézus eljön hozzád és megkérdezi: „Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?“ akkor borulj térdreidre előtte és kérd: „Mester, hogy lássak!“ Mété 10, 51.

Erzsébet testvér.

Házi áhitat.

Mert tudom róla, hogy megparancsolja az 6 fiainak és az 6 háza népének 3 utána, hogy megőrizzék az Urnak útát, igazságot és törvényt tévén, hogy beteljesítve az Ur Ábrahámot, a mit szólott felőle. Moz. I. 18, 19.

Egy nagyon fontos lépés a Krisztusban való új élet kezdetén, a házi áhitat. Akár elítélnek bennünket, akár nem. Vajjon Isten parancsai a házi áhitat? Ezt már az ószövetségben megtaláljuk. Az apostolok cselekedeteiből is megtudunk erről valamit Csel. 5, 42. Krisztus mindenütt ahol látogatásokat tett, házi áhitatot tartott. A reformáció ismét bevezette a házi áhitatot, de a mikor a lelki élet ismét vissza fejlődött a családi oltárt is félre tolták. A házi áhitat szükséges a házastársaknak, mert Isten igéje elvezeti őket a családi boldogságba, de szükséges a szülőknek és gyermekeknek is. Hol kell a gyermeknek az első istentisztelettel megismerkednie? Hol léphetnek szülők és gyermekek Istennel igazi összekötésbe? Hol találhatja a család a teljes felszerelést a gonosz ellen? Hol nyertük mi a vallásról az első benyomásokat? A világnak otthon kell az isteni tisztelettel megismerkednie, nem csak a templomban vagy a kápolnában. A házi áhitatot Isten parancsolja! Az egyház soha sem őrizhette meg életét házi áhitat nélkül. Szükséges ez azért mert áldás fűződik hozzá, nem azért mert megérdemeltük, hanem mert meg van ígérve azoknak akik engedelmessé oadaadással viselkednek Isten iránt. A házi áhitat lehetőleg egy énekkel kezdődjék azután egy bibliai rész olvasása következik, majd pedig atyá anyá és esetleg a gyermekek imádsága. Erre vonatkozólag nincsen törvény. Az imádság után kezdődik a hű lelkiismeretes és szorgalmas munka és istenfelő élet. Zolliker J.

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angralföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órákor.

Cservenka: Kéthetenként.

Csurog, Szük-utca 1211.: Vasárnap d. u. 3 és csütörtök este 1/2 8 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Szerda este 8 órákor.

Nagyszékely: Időnkint.

Óbecse, Mező utca 61.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/2 8 órákor.

Ósóné: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9. d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szentmárton: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/2 8 órákor.

Tiszakálmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436.: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5. Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Főelős szerkesztő: **Jakob János, Újverbász.** Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbázon.